

Nr 169.

Af herr **Jesperson**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förbud mot mausergevärs användande vid jakt.*

På senare åren hafva mausergevär alltmera kommit till användning vid jakt och hafva genom sin stora skottvidd vållat upprepade olyckshändelser, nu senast i Växjötrakten, där en yngling dödades och en annan svårt sårades af samma kula. Genom sin träffsäkerhet och den stora skottvidden hos mausergeväret ligger det en lockelse för en oerfaren jägare att skjuta på så långt håll, att han icke med säkerhet kan bedöma föremålet, hvarå han skjuter, hvilket varit vållande till åtskilliga olyckor, och dessutom kan det lätt inträffa, att någon kommer inom kulbanan, som kan vara flera tusen meter lång, om icke något föremål uppfångar kulan.

Det händer äfven ofta, till följe den lilla kalibern hos dessa gevär och dess kraftiga genomträngningsförmåga, att särskildt större vildt, såsom älg och hjort, träffas af mausergevärets kula utan att falla eller dödas, förrän det sprungit så lång vägsträcka, att skytten icke finner detsamma, och det kan då hända, att det skjutna djuret får länge ligga och plågas, innan döden följer, hvilket måste anses såsom svårt djurplågeri, hvarförutom förlust uppstår, om det döda djuret ej kan anträffas och tillvaratagas.

På anförda skäl vågar jag hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om införande af be-

stämmelse uti gällande jaktstadga, att mausergevär icke
må användas vid jakt.

Stockholm den 27 januari 1910.

J. P. Jesperson.

I motionens syfte instämma:

<i>Axel Rune.</i>	<i>Israel Lagerfelt.</i>	<i>Jöns Jönsson.</i>
<i>B. Santesson.</i>	<i>M. E. Svallingson.</i>	<i>N. Åkesson.</i>
<i>John Jönsson.</i>	<i>Erik Andersson.</i>	<i>Sig. A. Carlsson.</i>
<i>Wilh. Andersson.</i>	<i>Olof Olsson</i> i Kullenbergstorp.	<i>P. Nilsson,</i> Bonarp.
<i>Esbjörn Persson.</i>	<i>O. H. Svensson.</i>	<i>Per N:son Bosson.</i>